

Дневникъ 26.

ЗАСЪДАНИЕ НА 30 ЯНУАРИЙ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство на г. Георги Груевъ.

Присѣтствувать 8 членове; отсутствува: г. г. Д-ръ Чомаковъ и Минковъ безъ отпускъ.

Засѣданието се отваря на 2 часа слѣдъ пладнѣ.

Прочита се едно съобщение подъ № 284, отъ г. Главний Управитель, едно съобщение подъ № 5,378 отъ Дирекцията на Финансиитѣ и едно съобщение подъ № 242 отъ Дирекцията на Земледѣлието, Търговията и Общитѣ Сгради.

На дневенъ рѣдъ е това послѣдното съобщение отъ г. Директора на Общитѣ Сгради, съ което прѣпровожда прѣписъ отъ рапорта и протокола на назначената отъ негова страна експертиза по постройката на конюшната на учебний Ескадронъ и прибавя, че Дирекцията на Общитѣ Сгради и пр. неможе да даде другъ ходъ на дѣлото, освѣнъ онова, което е направилъ до сега по него, защото въ съставленнето на поемнитѣ условия и въ сключванието на контрактитѣ за прѣдмѣтната постройка тя не била приемала участие, а всичко това направила Пловдивската Окръжна Комиссия, на която билъ даденъ нужднийтъ кредитъ и която само можла да разрѣшава въпроси, които се касаятъ до неиспълнението на едно или нѣколко условия отъ сключений съ прѣдприемача контрактъ. Въ заключение г. Директорътъ казва, че ролята на Дирекцията му въ тая работа се ограничавала въ прѣдѣлитѣ на простата експеритира, направена по поканата на самата Окръжна Комиссия и при участието на прѣдставителя на Главний Щабъ, и че ако заключенията на експертитѣ се покажатъ на прѣдприемачитѣ неправилна, и немогатъ да се споразумѣятъ съ комиссията, то на тжжителитѣ не бостая друго освѣнъ да се отнесатъ до надлѣжното сѣдилище.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ не вижда какви разисквания могатъ да станатъ отъ страна на Постоянный Комитетъ върху тоя въпросъ, та прѣдлага да се прати цѣлото дѣло до г. Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ прѣпорѣжка да распорѣди за да се даде надлѣжний ходъ на дѣлото и да се свърши поскоро.

Прѣдложението на г. Д-ра Хаканова се подкрѣпя, гласува и приема.

Присѣхва се къмъ разискванието на Вжтрѣшний Правилникъ на Комитетътъ на който прѣгледѣданието бѣше се възложило върху г. Саллабашева и г. Величкова.

Членове 4, 2, 3 на старий правилникъ приети отъ комиссията, се приема отъ Комитетътъ.

Членъ 4.

Първата алинея на тоя членъ се приема по предложение на комиссията, съ заличаване на думата *редактира*. Въ втората алинея на тоя членъ комиссията предлага значителни измѣнения, именно публичността на засѣданията на Комитета и обнародването на протоколитѣ му, измѣнения, които повдигатъ доста дълги разисквания. Тѣй напримѣръ г. Величковъ, членъ отъ комиссията, казва, че е не обходимо, щото за напрѣдъ засѣданията на Комитетътъ да бждатъ публични и протоколитѣ му да се обнародватъ въ всичкитѣ вѣстници, та да се хвърля свѣтлина върху всичко щото се работи и да се повдигне репутацията на най високото тѣло въ Областѣта.

Г-нъ Стамбуловъ не е противенъ на тая алинея, нѣ мисли, че вѣстникаритѣ не сж длъжни да обнародватъ протоколитѣ ако неискатъ, защото нема законъ за това, а нашия правилникъ не може да бжде за тѣхъ задължителенъ. По тая причина, той предлага да се каже така: „Протоколитѣ на Комитетътъ се обнародватъ въ Държавний Вѣстникъ, и прѣписъ отъ тѣхъ се дава за обнародване само на ония вѣстникари, които заявятъ при избиранieto му, че желаятъ да ги обнародватъ рѣдовно“.

Г-нъ Саллабашевъ желае да се прѣпоръча на правителството да вземе пжжднитѣ мѣрки за посроронното издаване на Държавний Вѣстникъ, съ забѣлжка, че Постоянний Комитетъ оставя върху него всичката отговорностъ за неприятнитѣ послѣдствия, които могатъ да произлзватъ отъ необнародването на Областнитѣ закони.

Слѣдъ кратко още разискване алинеята най послѣ по предложение на г. на Прѣдсѣдателя се приема както слѣдва:

„Протоколитѣ съдържатъ аналитически отчетъ на разискванията на Комитета. Протоколитѣ на явнитѣ засѣдания се даватъ за обнародване на официалний вѣстникъ на Областѣта и се даватъ за обнародване на ония вѣстници, които сж изявили, че желаятъ да ги обнародватъ рѣдовно“.

Третата алинея на тоя членъ се приема безъ измѣнение.

Членъ 5 пада.

Членъ 6 се приема за чл. 5 на правилника съ прибавление на думата: „отпускъ се вмѣсто“ „позволение се“.

Членове 7 и 8 се приематъ безъ никакво измѣнение за членове 6 и 7 на правилника.

По предложение на г. Вазова тълкуването на тоя послѣдний членъ остана да се даде въ едно отъ идущитѣ засѣдания на Комитета.

За членъ 8 на Правилникъ се приема слѣдующето предложение на Комиссията:

„Засѣданията на Комитетътъ сж публични, тѣ могатъ да станатъ тайни, ако това се изиска отъ Прѣдсѣдателя или отъ трима членове най малко на Комитета.

Чл. 9 се приема съ прибавление на думитѣ: „шестъ часа“ вмѣсто *единъ день*.

За чл. 10 на правилника, комиссията прави слѣдующето предложение:

„Рѣдовнитѣ засѣдания почватъ“ на 1 часа подиръ пладиѣ, и предложението на комиссията се гласува и приема.

Чл. 10, 11, 12 приети отъ комиссията, се приематъ отъ Комитетътъ за членове 11, 12 и 13 на правилника.

Чл. 13. се приема за чл. 14 на правилника съ слѣдующата прибавка : тайно гласоподаване става когато се поиска така също отъ една трета отъ членовѣтъ.

Чл. 14 пада.

Чл. 15 се приема както слѣдва :

„Комитетътъ избира въ началото на годината три комиссии отъ три члена ; първата разгледва правилниците произходящи отъ Дирекцията на Вхтренинитѣ Дѣла, Просвѣщеніето и Правосъдието ; 2-та правилниците произходящи отъ Милицията и Жандармерията и Общитѣ Сгради ; третата ония които просождатъ отъ Дирекцията на Финансиитѣ, или съ които се искатъ суми отъ извънрѣднитѣ разноси или резервний фондъ“.

Чл. 15. Комиссията прѣдлага да се приеме по слѣдующий начинъ :

„Комитетътъ може за нѣкои прѣдмѣти да избира особни комиссии. Комиссиитѣ слѣдъ изслѣдваніето на прѣдмѣтитѣ прѣдставляватъ писменни рапорти“.

„Комиссиитѣ въ случай на нужда могатъ да повикатъ частни лица съ тѣзи или познатия за съвѣщаніе“.

Прѣдложеніето на комиссията, се подкрѣпя гласува и приема.

Чл. 16 приетъ отъ комиссията се приема отъ Комитета за чл. 17 на правилника.

Членове 17 и 18 се приематъ тъй също безъ измѣненіе за членове 18 и 19 на правилника. На тоя послѣдний членъ се придава слѣдующата алинея : „прошеніята се разгледатъ въ послѣдното засѣданіе на седмицата“.

Първата алинея на чл. 19 пада.

Втората алинея безъ измѣненіе за първа алинея на чл. 20, на правилника.

Втората алинея на тоя членъ се измѣнява и приема въ слѣдующата форма :

„Просителитѣ получаватъ отговоръ писменъ или устенъ“.

Гласуваніето на правилника изцѣло се отлага за идущето засѣданіе.

Г-нъ Предсѣдателътъ затваря засѣданіето на 5 1/2 часа вечерята.

Прочетенъ и одобренъ въ засѣданіето му 16 Февруария 1882 год.

Прѣдсѣдателъ : Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдателъ : Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ : К. Калчевъ.